

MASSIMODUTTI.COM

Știi acea categorie de oameni care se încapățânează mereu să explice cum nu pot cumpăra absolut nimic fără să simtă mătasea, să vadă curbele rochiei în jurul gleznelor, să simtă mirosul de piele întoarsă sau să se privească în oglindă de vreo 20 de ori? Ei bine... NU mă număr printre ei. Din contră, nimic nu mă înseninează mai mult decât gândul că – la sfârșitul unei zile lungi de muncă – mă pot răsfăța în fotoliul meu de acasă, dând zoom fără efort pe zeci și sute de rochii, bluze și pantofi. Tocmai de aceea, m-am bucurat foarte tare când am aflat că Massimo Dutti își va deschide porțile magazinului online și pentru clienții din România. De câte ori dădeam câte un tur rapid prin magazinele mele preferate din centrele comerciale – Massimo Dutti fiind un *all-time-favorite* – mă trezeam la spartul târgului, când mărimea potrivită la hainele care-mi plăceau era demult vândută iar piesele de rezistență se aflau deja în garderoba altcuiva. Invariabil, plecam acasă cu un oftat și cu reconfirmarea unei convingeri: „Tot mai bine e online”. Și acum chiar așa și este!

WWW.MASSIMODUTTI.COM

LE PETIT INDIGENT

Pe Răzvan l-am cunoscut în postura de vitrinier al „The Place Concept Store”, după ce luni la rândul admirasem conceptele lui îndrăznețe și începusem să întreb în stânga și-n dreapta cine este cel care creează acele lumi de poveste în vitrinele de pe Dorobanți. Între timp, tânărul în vârstă de 24 de ani – care a fost, anul trecut, unul dintre hipsterii aleși în panelul de selecție în cea de-a doua ediție a clasamentului **FORBES COOL 100 BRANDURI** - și-a lansat propriul brand de modă, „Le Petit Indigent”, pe care l-ar vrea, peste 10 ani „pe lista numelor reprezentative în fashion-ul mondial”. De la tricourile basic cu care a spart gheața și și-a securizat primii clienți fideli, Răzvan s-a avântat în ultimele sezoane într-o zonă nouă, cea a „chic-ului fără efort”, care-ți permite să arăți și să te simți frumoasă fără să pară că ai petrecut toată ziua aranjându-te în fața oglinzii. Piesa mea preferată rămâne fusta creion din paiete aurii, extrem de bine croită și de simplă, potrivită atât pentru o ținută pretențioasă de seară, cât și pentru o zi în care pur și simplu vrei să te simți puțin mai îndrăzneată decât de obicei. **MOLECULE-F.COM**

InLife
46

FAVORITELE LUNII APRILIE

ARTA LUI LEE SAVAGE

Așa cum prin anii 2000 exista o serie celebră de reclame având în rolurile principale „comunitatea hair-stiliștilor care se simt lezați de titulatura de frizer”, în moda internațională a apărut o nouă categorie, cea a „artiștilor care se simt lezați de titulatura de designeri de genți, pantofi sau haine”. Dacă reclama era o glumă însă, în cazul acestora din urmă argumentele susțin pe deplin cauza, având în vedere că granița dintre modă și artă devine tot mai subțire. De la rochiile Dolce&Gabbana cu imprimeuri de mozaicuri bizantine sau eșarfele Givenchy cu picturi renașcentiste, și noii designeri încep să ia aminte și să se poziționeze undeva la frontieră. Este cazul americanului Lee Savage, a cărui colecție de clutch-uri (realizată la Florența, din alamă și piele de miel) are toate șansele să treacă drept un manifest artistic, fiind inspirată de creațiile lui Sol LeWitt și Donald Judd, doi reprezentanți ai curentului minimalist în artă, de la începutul anilor '70. **NET-A-PORTER.COM**

Pentru că am petrecut ultimele săptămâni din luna martie exact cum îmi place mie cel mai mult - între două avioane - multe dintre preferatele mele de luna aceasta sunt mici revelații din diferite părți ale Europei, strânse cu drag și cu un strop din emoția descoperitorului.

Diana-Florina Cosmin
redactor-șef
ForbesLife

MIEREA OROLOGERILOR

Ați auzit de miere „de marcă”? Nici eu, cel puțin până când nu am descoperit obiceiul încântător al unora dintre casele de modă și de haute-horlogerie ale lumii. Având sediile în orășele sau sate rupte de lume, unde liniștea este singura coloană sonoră iar locuitorii se îndeltnicesc cu realizarea de delicatose handmade, inspirația poate lua diverse forme. Astfel, branduri precum Louis Vuitton, Hublot sau Jaeger-LeCoultre au avut ideea inedită de a-și plasa pe acoperișurile sediilor... stupi de albine, obținând primele borcane de miere de designer”. Cu ocazia vizitei mele la Jaeger-LeCoultre, în Vallée de Joux, cea mai liniștită vale tipic elvețiană pe care v-o puteți imagina, am plecat acasă și cu un borcan din exclusivista miere produsă anul trecut de cei zece stupi aflați pe acoperișurile manufacturii. Un lucru este sigur: de-acum înainte cafeaua mea de dimineață are toate șansele să devină „haute-couture”.

VARĂ CU AROMĂ DE MENTĂ

Hotărât lucru: pentru mine, vara viitoare va avea miros înțepător și răcoros de mentă. Tonul l-a dat această rochie din bumbac semnată Andreea Bădală (Murmur), în nuanța mint care face furori de un sezon încoace și pe care în sfârșit am găsit-o într-o formulă care să mă determine - ca să fac un joc de cuvinte cu numele liniei Murmur din care face parte - s-o „take away”. Deși creațiile Andreei sunt de multe ori un pic prea extravagante pentru stilul meu de zi cu zi, rochia ei neagră din bumbac, cu spate decupat și croială stil creion, a fost piesa de rezistență a verii trecute și vedeta garderobei mele, așa că n-am avut nicio șansă în fața variantei ei în culoarea „mint”, din colecția primăvară-vară de anul acesta. De mult nu mi s-a mai întâmplat să verific aproape zilnic un magazin online, în speranța că „acea” rochie din LookBook va intra, în sfârșit, la vânzare. Și, deși aveam emoții știind că hărtia distorsionează puțin nuanțele, culoarea rochiei este absolut identică celei din LookBook, de care mă îndrăgostisem iremediabil. Să vină vara!

WWW.MURMURSTORE.COM

O PERNĂ „SUR MESURE”

În basme se spune că „noaptea e un sfetnic bun”, lucru total adevărat, cu un amendament important: când nu dormi în patul potrivit, pe salteaua potrivită și mai ales pe o pernă adecvată, noaptea poate deveni un adversar în calea somnului mult-răvnit. De când mă știu, am fost sensibilă în special la capitolul „perne”, de aceea noaptea petrecută într-un hotel-spa din Geneva mi-a prilejuit o nesperată revelație. Pe lângă meniurile de mic-dejun și cină, precum și înșiruirea de tratamente spa pe care staff-ul hotelului mi le lăsase, discret, pe perna din cameră, am găsit și un altfel de meniu, mai interesant decât toate celelalte. „Menu d’Oreiller”, pe românește un meniu cu perne pe alese, de la clasică perna Tempur, care ia exact forma capului tău în momentul în care te așezi, până la „Perna-fluture”, creată special pentru cei cu probleme respiratorii, la „Balls of Wool Pillow”, pentru confort și flexibilitate, „Rose Petal Pillow”, umplută cu puf de gâscă și petale de trandafiri de Provence, „St. John Wort Pillow” – cu coji de grâu și sunătoare, certificate organic – sau Chinese Pillow, umplută cu nouă plante medicinale recunoscute pentru efectul soporific și relaxant. Asta pentru a da numai câteva exemple din cele 13 variante pe care orice oaspete le poate solicita la recepție, fără niciun cost suplimentar.

LA RÉSERVE HOTEL & SPA, GENEVA - LARESERVE.CH

RUM BABA

E clar că nu sunt o gurmandă adevărată, având în vedere că abia acum o săptămână am gustat pentru prima oară celebra „Rum Baba”, prăjitură de proveniență poloneză, adoptată de francezii din Alsacia și Lorena și intrată oficial în patrimoniul culinar francez pe la 1835, când un chef din Rue Montorgueil, din Paris, a avut un puseu de inspirație și a reinterpretat-o în variantă modernă. De atunci a adoptat-o întreaga lume, deși numele slavon s-a păstrat, „baba” fiind – exact ca în dicționarul românesc – o referire îndepărtată la ideea de „bunică” și de rețetă transmisă din bătrâni. Eu am gustat-o taman în Elveția, la o masă plină de orologeri pofticioși, entuziasmați din cale-afară de ideea de a-și putea prepara după gust - cu înghețată, fructe uscate, felii de fructe proaspete sau suc de zahăr - o prăjiturică cilindrică din drojdie, înșiropată puternic cu rom. Chiar dacă ideea de zahăr, rom și înghețată puse la un loc în aceeași bombă calorică nu mă încânta prea tare, trebuie să recunosc că gustul „Rum Baba” este inconfundabil. Atât de bun încât m-am decis să-mi fac curaj să-l încerc cândva și acasă, după o rețetă de pe site-ul francezesc de rețete de dulciuri GATEAU.COM.

